

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาในการจัดการการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
ผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental Design) เรื่องการ
บูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเป็น
ประเภทการทดสอบก่อนและหลังกับกลุ่มเดียว (one group pretest posttest design) (Fitz-
Gibbon & Morris, 1987: 113) ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 1 กลุ่มซึ่งเป็นกลุ่มที่เรียนโดยใช้
บทเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้น โดยเน้นเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรม ดังรูปแบบการวิจัยในแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 รูปแบบการวิจัยแบบ one group pretest posttest design

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง (Experimental group)
O1	หมายถึง	การวัดผลก่อนการทดลอง
X	หมายถึง	การทดลองโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีการบูรณาการ ภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม
O2	หมายถึง	การวัดผลหลังการทดลอง

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 และ 4/2 ของโรงเรียนเชียงดาววิทยาคม อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 41101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 68 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 3 ประเภท คือ

1. เครื่องมือสำหรับการสร้างและใช้บทเรียน

1.1 แบบสอบถามความต้องการและความสนใจ (Need Survey) ของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหา สื่อการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถามความต้องการและความสนใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยแบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านได้ตรวจและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขและนำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 225 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 210 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 209 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 620 คน

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ โดยอาศัยมาตราส่วนประมาณค่าความคิดเห็น 5 ระดับ มีการกำหนดคะแนนดังนี้

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	การแปลความ
5	4.21 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
4	3.41 – 4.20	เห็นด้วยมาก
3	2.61 – 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
2	1.81 – 2.60	เห็นด้วยน้อย
1	1.00 – 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ในการศึกษาความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมครั้งนี้ต้องการศึกษาถึงความต้องการและความสนใจของนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนจำนวน 620 คน สำหรับการคิดคะแนนความคิดเห็นในภาพรวมของความต้องการและความสนใจของนักเรียนนั้น ผู้วิจัยได้นำคะแนนของคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมารวมกัน หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อข้อคำถามแล้วนำมาแปลค่า มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ที่	รูปแบบการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	วิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการเรียนต่อและอาชีพในอนาคต	3.11	.67	50 (8.06)	127 (20.48)	286 (46.13)	157 (25.32)	0 (0.00)
2	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	4.68	.32	422 (68.06)	198 (31.94)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
3	ชอบฝึกการออกเสียงและสำเนียง	2.09	.48	0 (0.00)	0 (0.00)	214 (34.52)	248 (40.00)	158 (25.48)
4	ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร	2.68	.47	0 (0.00)	87 (14.03)	250 (40.32)	283 (45.65)	0 (0.00)
5	ชอบเรียนไวยากรณ์ภาษามากที่สุด	2.01	.57	0 (0.00)	0 (0.00)	164 (26.45)	298 (48.06)	158 (25.48)
6	ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาให้นักเรียนทุกครั้ง	4.40	.73	248 (40.00)	372 (60.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
7	ฉันชอบให้ครูเรียกตอบหรือรายงานหน้าชั้น	1.45	.63	0 (0.00)	0 (0.00)	34 (5.48)	214 (34.52)	372 (60.00)
8	ชอบให้ครูเฉลยและอธิบายแบบฝึกหัดในชั้นเรียน	4.60	.42	373 (60.16)	247 (39.84)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
9	ชอบให้ครูสอนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษ	1.56	.55	0 (0.00)	0 (0.00)	67 (10.81)	211 (34.03)	342 (55.16)
10	ชอบให้ครูสอนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย	4.77	.61	475 (76.61)	145 (23.39)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)

ตารางที่ 2 ความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ที่	รูปแบบการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	ขอให้ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น	3.00	.72	0 (0.00)	187 (30.16)	247 (39.84)	186 (30.00)	0 (0.00)
12	ชอบอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	2.68	.87	0 (0.00)	47 (7.58)	327 (52.74)	246 (39.68)	0 (0.00)
13	ชอบค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.90	.89	157 (25.32)	311 (50.16)	87 (14.03)	65 (10.48)	0 (0.00)
14	ชอบคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ.	4.54	.34	336 (54.19)	284 (45.81)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
15	ชอบอ่านเรื่องหรือบทความตามความสนใจมากกว่าครูเลือกให้	3.12	.56	0 (0.00)	227 (36.61)	243 (39.19)	150 (24.19)	0 (0.00)
16	ชอบเรียนแบบทำงานเดี่ยว	1.96	.75	0 (0.00)	27 (4.35)	128 (20.65)	258 (41.61)	207 (33.39)
17	ชอบเรียนแบบทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม	4.12	.48	237 (38.23)	218 (35.16)	165 (26.61)	0 (0.00)	0 (0.00)
18	ชอบการเรียนนอกห้องเรียนเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม	4.54	.87	377 (60.81)	198 (31.94)	45 (7.26)	0 (0.00)	0 (0.00)
19	ชอบการเรียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมหลากหลาย	4.26	.57	249 (40.16)	284 (45.81)	87 (14.03)	0 (0.00)	0 (0.00)
20	ขอให้ครูทดสอบหลังเรียนบ่อยๆ	2.07	.56	0 (0.00)	0 (0.00)	189 (30.48)	288 (46.45)	143 (23.06)
รวม		3.27	0.60					

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาพรวมมีความต้องการและความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนความเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ซึ่งเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยในรายละเอียด พบว่า

1. วิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการเรียนต่อและอาชีพในอนาคต พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมาก มีคะแนนความเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 46.13 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อย มาก และ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.32, 20.48 และ 8.06 ตามลำดับ

2. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมากที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.06 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.94 ตามลำดับ

3. ขอบฟ้าการออกเสียงและสำเนียง พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับน้อย มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลางและน้อย ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.48 และ 16.8 ตามลำดับ

4. ขอบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับน้อยมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับ น้อยคิดเป็นร้อยละ 45.65 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลางและมาก คิดเป็นร้อยละ 40.32 และ 14.03 ตามลำดับ

5. ขอบเรียนไวยากรณ์ภาษามากที่สุด พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับ มีคะแนนน้อย มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.06 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลางและน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.45 และ 25.48 ตามลำดับ

6. ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาให้นักเรียนทุกครั้ง พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมาก มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

7. ฉันทขอให้นักเรียนตอบหรือรายงานหน้าชั้น พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.45 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อยและปานกลางคิดเป็นร้อยละ 34.52 และ 5.48 ตามลำดับ

8. ขอให้นักเรียนและอธิบายแบบฝึกหัดในชั้นเรียน พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมากที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.16 รองลงมาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.84 ตามลำดับ

9. ขอให้นักเรียนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษ พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.16 รองลงมาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อยและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.03 และ 10.81ตามลำดับ

10. ขอให้นักเรียนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมากที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76.61 รองลงมาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.39 ตามลำดับ

11. ขอให้นักเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับปานกลาง มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.84 รองลงมาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากและน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.16 และ 30.00 ตามลำดับ

12. ขออภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับปานกลางมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.74 รองลงมาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อยและมาก คิดเป็นร้อยละ 39.68 และ 7.58 ตามลำดับ

13. ขอค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมาก มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.16 รองลงมาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ปานกลาง และน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.32, 14.03 และ 10.48 ตามลำดับ

14. ชอบคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ พบว่าโดยเฉลี่ยมีความต้องการและความสนใจในระดับมากที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.19 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.81ตามลำดับ

15. ชอบอ่านเรื่องหรือบทความตามความสนใจมากกว่าครูเลือกให้ พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับปานกลาง มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.19 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากและน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.61, 24.19 ตามลำดับ

16. ชอบเรียนแบบทำงานเดี่ยว พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับน้อย มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.96 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 41.61 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด ปานกลางและมาก คิดเป็นร้อยละ 33.39, 20.65 และ 4.35 ตามลำดับ

17. ชอบเรียนแบบทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมากที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.23 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.16, 26.61 ตามลำดับ

18. ชอบการเรียนนอกห้องเรียนเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมากที่สุด มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.81 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.94, 7.26 ตามลำดับ

19. ชอบการเรียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมหลากหลาย พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมาก มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.81 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับมากที่สุดและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.16, 14.03 ตามลำดับ

20. ชอบให้ครูทดสอบหลังเรียนบ่อยๆ พบว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับน้อย มีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.45 รองลงมามีความคิดเห็นเห็นด้วยในระดับปานกลางและน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.48, 23.06 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลได้ว่าในภาพรวมนักเรียนมีความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ในประเด็นย่อยนักเรียนมีความต้องการและความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุดมีจำนวน 7 ประเด็น ได้แก่ ชอบให้ครูสอนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย, วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก, ชอบให้ครูเฉลยและอธิบายแบบฝึกหัดในชั้นเรียน, ชอบคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ, ชอบการเรียนนอกห้องเรียนเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม, ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาให้นักเรียนทุกครั้ง และชอบการเรียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมหลากหลาย สำหรับประเด็นย่อยที่นักเรียนมีความต้องการและความสนใจในระดับมากมีจำนวน 2 ประเด็น คือชอบเรียนแบบทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มและชอบค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ส่วนประเด็นย่อยที่นักเรียนมีความต้องการและความสนใจน้อยพบจำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ ชอบอ่านเรื่องหรือบทความตามความสนใจมากกว่าครูเลือกให้, วิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการเรียนต่อและอาชีพในอนาคต, ชอบให้ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น, ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร และชอบอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน และประเด็นย่อยที่นักเรียนมีความต้องการและความสนใจน้อยที่สุดพบจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ ชอบให้ครูสอนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษ และชอบให้ครูเรียกตอบหรือรายงานหน้าชั้น

สำหรับการคิดคะแนนการให้ลำดับที่ความสนใจเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นักเรียนอยากเรียนในวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยได้นำคะแนนของการให้ลำดับที่ของผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมารวมกันแล้วเรียงลำดับความสนใจโดยกำหนดให้

- ลำดับที่ 1 มีค่าเท่ากับ 14 คะแนน
- ลำดับที่ 2 มีค่าเท่ากับ 13 คะแนน
- ลำดับที่ 3 มีค่าเท่ากับ 12 คะแนน
- ลำดับที่ 4 มีค่าเท่ากับ 11 คะแนน
- ลำดับที่ 5 มีค่าเท่ากับ 10 คะแนน
- ลำดับที่ 6 มีค่าเท่ากับ 9 คะแนน
- ลำดับที่ 7 มีค่าเท่ากับ 8 คะแนน
- ลำดับที่ 8 มีค่าเท่ากับ 7 คะแนน
- ลำดับที่ 9 มีค่าเท่ากับ 6 คะแนน
- ลำดับที่ 10 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- ลำดับที่ 11 มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- ลำดับที่ 12 มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- ลำดับที่ 13 มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ลำดับที่ 14 มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

สำหรับผลการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาการท่องเทียว
เชิงวัฒนธรรมที่ใช้ในการสอน สามารถสรุปในรูปแบบของความถี่และร้อยละได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นักเรียนอยากเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ

ที่	หัวข้อเนื้อหา	ลำดับที่														คะแนนรวม	ลำดับที่ใหม่
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
1	ประวัติของอำเภอเชียงดาว	337 (4718)	283 (3679)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	8397	1
		56.19	43.81	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
2	แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอเชียงดาว	283 (3962)	337 (4381)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	8343	2
		47.49	52.51	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
3	ประเพณี/เทศกาลสำคัญในท้องถิ่น	0 (0)	0 (0)	138 (1656)	173 (1903)	121 (1210)	94 (846)	36 (288)	8 (56)	14 (84)	0 (0)	0 (0)	25 (75)	11 (22)	0 (0)	6140	3
		0.00	0.00	26.97	30.99	19.71	13.78	4.69	0.91	1.37	0.00	0.00	1.22	0.36	0.00		
4	ความเชื่อของคนในท้องถิ่น	0 (0)	0 (0)	109 (1308)	149 (1639)	16 (160)	53 (477)	96 (768)	91 (637)	27 (162)	54 (270)	0 (0)	0 (0)	25 (50)	0 (0)	5471	5
		0.00	0.00	23.91	29.96	2.92	8.72	14.04	11.64	2.96	4.94	0.00	0.00	0.91	0.00		
5	การแต่งกายของคนในท้องถิ่น	0 (0)	0 (0)	69 (828)	18 (198)	189 (1890)	22 (198)	69 (552)	93 (651)	25 (150)	20 (100)	95 (380)	0 (0)	20 (40)	0 (0)	4987	7
		0.00	0.00	16.60	3.97	37.90	3.97	11.07	13.05	3.01	2.01	7.62	0.00	0.80	0.00		
6	ศิลปวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น	0 (0)	0 (0)	39 (468)	55 (605)	130 (1300)	257 (2313)	45 (360)	18 (126)	8 (48)	54 (270)	0 (0)	14 (42)	0 (0)	0 (0)	5532	4
		0.00	0.00	8.46	10.94	23.50	41.81	6.51	2.28	0.87	4.88	0.00	0.76	0.00	0.00		
7	ดนตรี/การละเล่น	0 (0)	0 (0)	0 (0)	14 (154)	14 (140)	15 (135)	237 (1896)	50 (350)	155 (930)	0 (0)	37 (148)	84 (252)	14 (28)	0 (0)	4033	9
		0.00	0.00	0.00	3.82	3.47	3.35	47.01	8.68	23.06	0.00	3.67	6.25	0.69	0.00		

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นักเรียนอยากเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ที่	หัวข้อเนื้อหา	ลำดับที่														คะแนน รวม	ลำดับที่ ใหม่
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		
8	วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	0	0	78	76	24	76	30	276	12	22	0	26	0	0	5128	6
		(0)	(0)	(936)	(836)	(240)	(684)	(240)	(1932)	(72)	(110)	(0)	(78)	(0)	(0)		
		0.00	0.00	18.25	16.30	4.68	13.34	4.68	37.68	1.40	2.15	0.00	1.52	0.00	0.00		
9	การซื้อขายสินค้าในท้องถิ่น	0	0	0	0	0	0	25	0	255	14	42	25	259	0	2561	13
		(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(200)	(0)	(1530)	(70)	(168)	(75)	(518)	(0)		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	7.81	0.00	59.74	2.73	6.56	2.93	20.23	0.00		
10	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	0	0	132	21	45	63	35	14	53	257	0	0	0	0	4813	8
		(0)	(0)	(1584)	(231)	(450)	(567)	(280)	(98)	(318)	(1285)	(0)	(0)	(0)	(0)		
		0.00	0.00	32.91	4.80	9.35	11.78	5.82	2.04	6.61	26.70	0.00	0.00	0.00	0.00		
11	อาชีพของคนในท้องถิ่น	0	0	0	48	57	0	10	44	41	80	275	51	14	0	3413	10
		(0)	(0)	(0)	(528)	(570)	(0)	(80)	(308)	(246)	(400)	(1100)	(153)	(28)	(0)		
		0.00	0.00	0.00	15.47	16.70	0.00	2.34	9.02	7.21	11.72	32.23	4.48	0.82	0.00		
12	บุคคลที่มีชื่อเสียงในท้องถิ่น	0	0	30	36	20	18	26	10	0	48	65	367	0	0	2997	11
		(0)	(0)	(360)	(396)	(200)	(162)	(208)	(70)	(0)	(240)	(260)	(1101)	(0)	(0)		
		0.00	0.00	12.01	13.21	6.67	5.41	6.94	2.34	0.00	8.01	8.68	36.74	0.00	0.00		
13	อาหารของคนในท้องถิ่น	0	0	25	30	18	22	11	16	30	71	106	28	263	0	2777	12
		(0)	(0)	(300)	(330)	(180)	(198)	(88)	(112)	(180)	(355)	(424)	(84)	(526)	(0)		
		0.00	0.00	10.80	11.88	6.48	7.13	3.17	4.03	6.48	12.78	15.27	3.02	18.94	0.00		
14	อื่นๆ (ระบุ)_____	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	620	620	14
		(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(620)		
		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	100		

จากตาราง 3 พบว่า เมื่อพิจารณาคะแนนรวมแล้วสามารถเรียงลำดับหัวข้อเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่นักเรียนอยากเรียนในวิชาภาษาอังกฤษได้ดังนี้

ลำดับที่ 1	ประวัติของอำเภอเชียงดาว
ลำดับที่ 2	แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอำเภอเชียงดาว
ลำดับที่ 3	ประเพณี/เทศกาลสำคัญในท้องถิ่น
ลำดับที่ 4	ศิลปวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น
ลำดับที่ 5	ความเชื่อของคนในท้องถิ่น
ลำดับที่ 6	วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น
ลำดับที่ 7	การแต่งกายของคนในท้องถิ่น
ลำดับที่ 8	ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ลำดับที่ 9	ดนตรี/การละเล่น
ลำดับที่ 10	อาชีพของคนในท้องถิ่น
ลำดับที่ 11	บุคคลที่มีชื่อเสียงในท้องถิ่น
ลำดับที่ 12	อาหารของคนในท้องถิ่น
ลำดับที่ 13	การซื้อขายสินค้าในท้องถิ่น
ลำดับที่ 14	อื่นๆ (ระบุ) _____

ในการคิดคะแนนการให้ลำดับที่ความสนใจเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มใดในอำเภอเชียงดาวที่นักเรียนคิดว่าได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากที่สุด ผู้วิจัยได้นำคะแนนของการให้ลำดับที่ของผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมารวมกันแล้วเรียงลำดับความสนใจโดยกำหนดให้

ลำดับที่ 1	มูเซอ มีค่าเท่ากับ 13 คะแนน
ลำดับที่ 2	กะเหรี่ยง มีค่าเท่ากับ 12 คะแนน
ลำดับที่ 3	ปะหล่อง มีค่าเท่ากับ 11 คะแนน
ลำดับที่ 4	เมี่ยน มีค่าเท่ากับ 10 คะแนน
ลำดับที่ 5	ม้ง มีค่าเท่ากับ 9 คะแนน
ลำดับที่ 6	ไทยใหญ่ มีค่าเท่ากับ 8 คะแนน
ลำดับที่ 7	ไทยทรงดำ มีค่าเท่ากับ 7 คะแนน
ลำดับที่ 8	จีนฮ่อ มีค่าเท่ากับ 6 คะแนน
ลำดับที่ 9	ลีซอ มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ลำดับที่ 10	อาข่า มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ลำดับที่ 11	ลัวะ มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ลำดับที่ 12 คะแนน มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ลำดับที่ 13 อื่นๆ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ผลการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ใช้ในการสอนในหัวข้อเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มใดในอำเภอเชียงดาวที่นักเรียนคิดว่าได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากที่สุด สามารถสรุปในรูปแบบของความถี่และร้อยละได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอเชียงดาวที่นักเรียนคิดว่าได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ที่	กลุ่มชาติพันธุ์	ลำดับที่													รวมคะแนน	ลำดับที่ใหม่
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
1	มูเซอ	116	209	87	26	125	42	15	0	0	0	0	0	0	6799	2
		(1508)	(2508)	(957)	(260)	(1125)	(336)	(105)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)		
		22.18	36.89	14.08	3.82	16.55	4.94	1.54	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
2	กะเหรี่ยง	95	143	42	130	210	0	0	0	0	0	0	0	0	6603	4
		(1235)	(1716)	(462)	(1300)	(1890)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)		
		18.70	25.99	7.00	19.69	28.62	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
3	คะฉิ่น	12	19	6	0	28	299	65	99	83	9	0	0	0	4594	6
		(156)	(228)	(66)	(0)	(252)	(2392)	(455)	(594)	(415)	(36)	(0)	(0)	(0)		
		3.40	4.96	1.44	0.00	5.49	52.07	9.90	12.93	9.03	0.78	0.00	0.00	0.00		
4	เมี่ยน	0	0	0	0	0	0	75	40	72	339	82	12	0	2751	10
		(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(525)	(240)	(360)	(1356)	(246)	(24)	(0)		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	19.08	8.72	13.09	49.29	8.94	0.87	0.00		
5	ม้ง	19	0	0	0	21	0	240	190	63	58	29	0	0	3890	8
		(247)	(0)	(0)	(0)	(189)	(0)	(1680)	(1140)	(315)	(232)	(87)	(0)	(0)		
		6.35	0.00	0.00	0.00	4.86	0.00	43.19	29.31	8.10	5.96	2.24	0.00	0.00		
6	ไทยใหญ่	101	95	310	51	0	27	0	8	9	19	0	0	0	6758	3
		(1313)	(1140)	(3410)	(510)	(0)	(216)	(0)	(48)	(45)	(76)	(0)	(0)	(0)		
		19.43	16.87	50.46	7.55	0.00	3.20	0.00	0.71	0.67	1.12	0.00	0.00	0.00		
7	ไทยทรงดำ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	126	494	0	1366	12
		(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(378)	(988)	(0)		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	27.67	72.33	0.00		
8	จีนฮ่อ	24	51	21	0	15	7	76	217	162	29	0	18	0	4142	7
		(312)	(612)	(231)	(0)	(135)	(56)	(532)	(1302)	(810)	(116)	(0)	(36)	(0)		
		7.53	14.78	5.58	0.00	3.26	1.35	12.84	31.43	19.56	2.80	0.00	0.87	0.00		

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอเชียงดาวที่นักเรียนคิดว่าได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ต่อ)

ที่	กลุ่มชาติพันธุ์	ลำดับที่													รวม คะแนน	ลำดับที่ ใหม่
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
9	ลีซอ	209	88	85	109	114	15	0	0	0	0	0	0	0	6944	1
		(2717)	(1056)	(935)	(1090)	(1026)	(120)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)		
		39.13	15.21	13.46	15.70	14.78	1.73	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
10	อาข่า	29	15	69	262	107	117	21	0	0	0	0	0	0	5982	5
		(377)	(180)	(759)	(2620)	(963)	(936)	(147)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)		
		6.30	3.01	12.69	43.80	16.10	15.65	2.46	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
11	ลีว๊ะ	0	0	0	0	0	18	0	29	9	160	308	96	0	2119	11
		(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(144)	(0)	(174)	(45)	(640)	(924)	(192)	(0)		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	6.80	0.00	8.21	2.12	30.20	43.61	9.06	0.00		
12	ปะหล่อง	15	0	0	42	0	95	128	37	222	6	75	0	0	3852	9
		(195)	(0)	(0)	(420)	(0)	(760)	(896)	(222)	(1110)	(24)	(225)	(0)	(0)		
		5.06	0.00	0.00	10.90	0.00	19.73	23.26	5.76	28.82	0.62	5.84	0.00	0.00		
13	อื่นๆ (ระบุ).....	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	620	620	13
		(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(0)	(620)		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	100.00		

จากตาราง 4 พบว่า เมื่อพิจารณาคะแนนรวมแล้วสามารถเรียงลำดับกลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอ
เชียงดาวที่นักเรียนคิดว่าได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1	ลื้อ
ลำดับที่ 2	มูเซอ
ลำดับที่ 3	ไทยใหญ่
ลำดับที่ 4	กะเหรี่ยง
ลำดับที่ 5	อาข่า
ลำดับที่ 6	คะฉิ่น
ลำดับที่ 7	จีนฮ่อ
ลำดับที่ 8	ม้ง
ลำดับที่ 9	ปะหล่อง
ลำดับที่ 10	เมี่ยน
ลำดับที่ 11	ลัวะ
ลำดับที่ 12	ไทยทรงดำ
ลำดับที่ 13	อื่นๆ

ส่วนในการคิดคะแนนการให้ลำดับที่ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อการสอนแบบใดมากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ผู้วิจัยได้นำคะแนนของการให้ลำดับที่ของผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมารวมกันแล้วเรียงลำดับความสนใจโดยกำหนดให้

ลำดับที่ 1	หนังสือแบบเรียน มีค่าเท่ากับ 9 คะแนน
ลำดับที่ 2	บทอ่าน มีค่าเท่ากับ 8 คะแนน
ลำดับที่ 3	นิทาน มีค่าเท่ากับ 7 คะแนน
ลำดับที่ 4	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเท่ากับ 6 คะแนน
ลำดับที่ 5	สิ่งพิมพ์ต่างๆ มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ลำดับที่ 6	วิดีโอ/คลิป มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ลำดับที่ 7	เรื่องเล่า มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ลำดับที่ 8	เกม มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ลำดับที่ 9	อื่นๆ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ผลการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาการท่องเทียว
เชิงวัฒนธรรมที่ใช้ในการสอนในหัวข้อเรื่องการเลือกใช้สื่อการสอนแบบใดมากที่สุดในการเรียน
ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด สามารถสรุปในรูปแบบของความถี่และร้อยละได้ดัง
ตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อการสอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
การฟัง-พูด

ที่	สื่อการสอน	ลำดับที่									รวม คะแนน	ลำดับ ที่ใหม่
		1	2	3	4	5	6	7	8	9		
1	หนังสือแบบเรียน	0	0	0	49	0	500	71	0	0	2507	6
		0	0	0	294	0	2000	213	0	0		
		0.00	0.00	0.00	11.73	0.00	79.78	8.50	0.00	0.00		
2	บทอ่าน	0	0	0	0	96	13	453	58	0	2007	7
		0	0	0	0	480	52	1359	116	0		
		0.00	0.00	0.00	0.00	23.92	2.59	67.71	5.78	0.00		
3	นิทาน	0	26	331	150	113	0	0	0	0	3990	3
		0	208	2317	900	565	0	0	0	0		
		0.00	5.21	58.07	22.56	14.16	0.00	0.00	0.00	0.00		
4	บทเรียน คอมพิวเตอร์	305	295	20	0	0	0	0	0	0	5245	1
		2745	2360	140	0	0	0	0	0	0		
		52.34	45.00	2.67	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
5	สิ่งพิมพ์ต่างๆ	0	0	0	0	0	58	96	466	0	1452	8
		0	0	0	0	0	232	288	932	0		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	15.98	19.83	64.19	0.00		
6	วิดีโอ/คลิป	295	282	25	0	18	0	0	0	0	5176	2
		2655	2256	175	0	90	0	0	0	0		
		51.29	43.59	3.38	0.00	1.74	0.00	0.00	0.00	0.00		
7	เรื่องเล่า	51.29	43.59	3.38	0.00	1.74	0.00	0.00	0.00	0.00	3003	5
		0	0	448	672	1495	196	0	192	0		
		0.00	0.00	14.92	22.38	49.78	6.53	0.00	6.39	0.00		
8	เกม	20	17	180	309	94	0	0	0	0	3900	4
		180	136	1260	1854	470	0	0	0	0		
		4.62	3.49	32.31	47.54	12.05	0.00	0.00	0.00	0.00		
9	อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	620	620	9
		0	0	0	0	0	0	0	0	620		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	100.00		

จากตาราง 5 พบว่า เมื่อพิจารณาคะแนนรวมแล้วสามารถเรียงลำดับสื่อการสอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดที่นักเรียนให้ความสนใจ ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1	บทเรียนคอมพิวเตอร์
ลำดับที่ 2	วิดีโอ/คลิป
ลำดับที่ 3	นิทาน
ลำดับที่ 4	เกม
ลำดับที่ 5	เรื่องเล่า
ลำดับที่ 6	หนังสือแบบเรียน
ลำดับที่ 7	บทอ่าน
ลำดับที่ 8	สิ่งพิมพ์ต่างๆ
ลำดับที่ 9	อื่นๆ

ส่วนในการคิดคะแนนการให้ลำดับที่ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกรูปแบบกิจกรรมการสอนแบบใดในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ผู้วิจัยได้นำคะแนนของการให้ลำดับที่ของผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมารวมกันแล้วเรียงลำดับความสนใจโดยกำหนดให้

ลำดับที่ 1	การรายงานหน้าชั้น มีค่าเท่ากับ 9 คะแนน
ลำดับที่ 2	การจัดกลุ่มอภิปราย มีค่าเท่ากับ 8 คะแนน
ลำดับที่ 3	การสาธิต มีค่าเท่ากับ 7 คะแนน
ลำดับที่ 4	การสัมภาษณ์ มีค่าเท่ากับ 6 คะแนน
ลำดับที่ 5	นิทรรศการ มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ลำดับที่ 6	โครงงาน มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ลำดับที่ 7	การศึกษานอกสถานที่ มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ลำดับที่ 8	การแสดงบทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ลำดับที่ 9	อื่นๆ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ผลการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ใช้ในการสอนในหัวข้อเรื่องการเลือกรูปแบบกิจกรรมการสอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด สามารถสรุปในรูปแบบของความถี่และร้อยละได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกรูปแบบกิจกรรมการสอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ
พัฒนาทักษะการฟัง-พูด

ที่	สื่อการสอน	ลำดับที่									รวม คะแนน	ลำดับ ที่ใหม่
		1	2	3	4	5	6	7	8	9		
1	การรายงานหน้า ชั้น	0	0	0	0	0	0	0	620	0	1240	8
		0	0	0	0	0	0	0	1240	0		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	100.00	0.00		
2	การจัดกลุ่ม อภิปราย	0	55	37	29	0	110	389	0	0	2480	6
		0	440	259	174	0	440	1167	0	0		
		0.00	17.74	10.44	7.02	0.00	17.74	47.06	0.00	0.00		
3	การสาธิต	0	0	0	0	0	408	212	0	0	2268	7
		0	0	0	0	0	1632	636	0	0		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	71.96	28.04	0.00	0.00		
4	การสัมภาษณ์	0	51	65	0	448	37	19	0	0	3308	5
		0	408	455	0	2240	148	57	0	0		
		0	12.334	13.755	0	67.715	4.474	1.7231	0	0		
5	นิทรรศการ	6	132	256	161	36	29	0	0	0	4164	3
		54	1056	1792	966	180	116	0	0	0		
		1.30	25.36	43.04	23.20	4.32	2.79	0.00	0.00	0.00		
6	โครงงาน	18	52	212	166	136	36	0	0	0	3882	4
		162	416	1484	996	680	144	0	0	0		
		4.17	10.72	38.23	25.66	17.52	3.71	0.00	0.00	0.00		
7	การศึกษานอก สถานที่	286	168	30	136	0	0	0	0	0	4944	2
		2574	1344	210	816	0	0	0	0	0		
		52.06	27.18	4.25	16.50	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
8	การแสดง บทบาทสมมติ	310	162	20	128	0	0	0	0	0	4994	1
		2790	1296	140	768	0	0	0	0	0		
		55.87	25.95	2.80	15.38	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
9	อื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	620	620	9
		0	0	0	0	0	0	0	0	620		
		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	100.00		

จากตาราง 6 พบว่า เมื่อพิจารณาคะแนนรวมแล้วสามารถเรียงลำดับรูปแบบกิจกรรมการสอนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ได้ดังนี้

- ลำดับที่ 1 การแสดงบทบาทสมมติ
- ลำดับที่ 2 การศึกษานอกสถานที่
- ลำดับที่ 3 นิทรรศการ
- ลำดับที่ 4 โครงงาน
- ลำดับที่ 5 การสัมภาษณ์
- ลำดับที่ 6 การจัดกลุ่มอภิปราย
- ลำดับที่ 7 การสาธิต
- ลำดับที่ 8 การรายงานหน้าชั้น
- ลำดับที่ 9 อื่นๆ

1.2 หลักสูตรแม่แบบ (Proto-Syllabus) เป็นการกำหนดจุดประสงค์รายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละแผนการสอน ระยะเวลา เนื้อหา กิจกรรมและชิ้นงาน ผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรแม่แบบ โดยทำการศึกษาคำอธิบายรายวิชา สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา และปรับให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนที่ได้ทำการสำรวจไว้

ตารางที่ 7 ขอบข่ายหลักสูตรแม่แบบของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ในเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Objective	Content	Period
Terminal Objective: 1. Students should be able to give information about Chiang Dao District.	Lesson 1 Topic: Chiang Dao District Language Function: Giving information Structure: Past simple tense, Past continuous tense Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins

ตารางที่ 7 ขอบข่ายหลักสูตรแม่แบบของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ในเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ต่อ)

Objective	Content	Period
Terminal Objective: 2. Students should be able to give information about the tourist attractions in Chiang Dao District.	Lesson 2 Topic: Tourist Attractions in Chiang Dao Language Function: Giving information Structure: Past simple tense, present perfect simple tense Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins
Terminal Objective: 3. Students should be able to describe about Shan information including history, costume, belief, culture, music, festival, and tradition.	Lesson 3 Topic: Shan People in Chiang Dao Language Function: Giving information Structure: Coordinating Conjunction, compound sentence Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins
Terminal Objective: 4. Students should be able to describe about Lisu information including history, costume, belief, culture, music, festival, and tradition.	Lesson 4 Topic: Lisu People in Chiang Dao Language Function: Giving information Structure: Describing adjective, complex sentence Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins

ตารางที่ 7 ขอบข่ายหลักสูตรแม่แบบของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ในเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ต่อ)

Terminal Objective: 5. Students should be able to describe about Akha information including history, costume, belief, culture, music, festival, and tradition.	Lesson 5 Topic: Akha People in Chiang Dao Language Function: Giving information Structure: Comparison Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins
Terminal Objective: 6. Students should be able to describe about Karen information including history, costume, belief, culture, music, festival, and tradition.	Lesson 6 Topic: Karen People in Chiang Dao Language Function: Giving information Structure: Reported Speech Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins
Terminal Objective: 7. Students should be able to describe about Lahu information including history, costume, belief, culture, music, festival, and tradition.	Lesson 7 Topic: Lahu People in Chiang Dao Language Function: Giving information Structure: Active voice, passive voice Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins

ตารางที่ 7 ขอบข่ายหลักสูตรแม่แบบของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ในเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ต่อ)

Terminal Objective: 8. Students should be able to describe about Kachin information including history, costume, belief, culture, music, festival, and tradition.	Lesson 8 Topic: Kachin People in Chiang Dao Language Function: Giving information Structure: Modal verb Skills: Listening and speaking Task: Role play and simulation	150 mins
--	--	----------

1.3 แผนการสอนที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจำนวน 8 แผน คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 24 คาบ สัปดาห์ละ 3 คาบรวมเวลาสอนทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้คือ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรรายวิชาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม และได้สร้างแผนการสอนตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแม่แบบ และได้ผ่านการตรวจสอบพร้อมได้รับข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน นอกจากนั้นยังทำการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up) เป็นขั้นตอนก่อนเข้าสู่การนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียน ทั้งนี้จุดประสงค์ของขั้นนี้คือการสร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ก่อนจะเริ่มเรียนเนื้อหาที่ผู้สอนจะต้องการสอนต่อไป

2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียนให้เข้าใจความหมาย วิธีการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา

3) ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมโดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนจดจำรูปแบบของภาษาให้ได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไกหรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำ ๆ คือเป็นการให้นักเรียนฝึก ซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ได้

4) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่สำคัญเพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกขั้นตอนนี้ เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึก (ขั้นที่ 3) และการได้ฝึกภาษาเองจะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ เช่น แสดงบทบาทสมมติ อธิบาย บอกขั้นตอน สัมภาษณ์ แสดงความคิดเห็น โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มนักเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมและเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมภายหลัง

5) ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาให้ให้นักเรียนได้เข้าใจ

2. เครื่องมือประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน

2.1 แบบประเมินบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาการท่องเทียวเชิงวัฒนธรรม ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา ขั้นตอนการสอน ลักษณะของบทเรียน และความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญใช้แบบประเมินบทเรียนในรายวิชาดังกล่าวโดยตลอด 24 คาบเรียนที่มีการเรียนการสอน แบบประเมินบทเรียนนี้ใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เกณฑ์ที่ผ่านการประเมินต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป ทั้งนี้แบบประเมินบทเรียนซึ่งผู้วิจัยได้ปรับมาจากหุทัย กาศบุลย์ (2549) และได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
0.50 - 1.49	น้อยที่สุด

2.2 แบบประเมินความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษเป็นแบบประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติงานที่กำหนดให้แต่ละบทเรียนคือ

สังเกตจากความสามารถในการตอบคำถามและปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านแรกคือ ความสามารถในการฟังแล้วเข้าใจซึ่งพิจารณาจากความสามารถระบุใจความสำคัญ ได้ครบถ้วนมากน้อยเพียงใด ด้านที่สองคือ ความสามารถในการฟังแล้วสามารถระบุรายละเอียดได้ ซึ่งพิจารณาจากความสามารถในการระบุรายละเอียดจากเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วนมากน้อยเพียงใด ด้านที่สามคือ ความสามารถในการฟังแล้วแสดงความคิดเห็น ซึ่งพิจารณาจากความสามารถในการฟังแล้วพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้ดีเพียงใด ด้านที่สี่คือ ความสามารถในการถ่ายโอนข้อความของตนเอง พิจารณาจากความสามารถในการฟังแล้วนำมาสรุปเป็นข้อความของตนเองได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ และด้านสุดท้ายคือความรู้ด้านคำศัพท์ โดยพิจารณาจากความสามารถในการฟังแล้วระบุคำศัพท์และนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งแบบประเมินการฟังภาษาอังกฤษนี้ผู้วิจัยได้รับมาจากจันจิรา กันธิลา (2548) โดยระดับคุณภาพจัดตามช่วงคะแนนดังนี้

คะแนน	คุณภาพ
22.5 – 30.00	ดีมาก
15.00 – 22.49	ดี
7.50 – 14.99	พอใช้
ต่ำกว่า 7.49	ต้องปรับปรุง

ตารางที่ 8 เครื่องมือการให้คะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษประกอบด้วย 5 เกณฑ์ เกณฑ์ละ 3 ระดับคุณภาพ

	เกณฑ์	คุณภาพ		
		3-4	1.5-2.5	1-0
1	ความสามารถในการฟังแล้วเข้าใจ	ฟังด้วยความเข้าใจ สามารถระบุใจความสำคัญได้ครบถ้วน	ฟังเข้าใจได้บ้าง จับใจความสำคัญไม่ครบถ้วน	ฟังไม่เข้าใจ สามารถระบุใจความสำคัญได้บ้างเล็กน้อย
2	ความสามารถในการฟังแล้วเข้าใจ ระบุรายละเอียดได้	ฟังด้วยความเข้าใจ สามารถระบุรายละเอียดจากเรื่องที่ฟังได้ครบถ้วน	ฟังเข้าใจเรื่องได้เป็น ส่วนมาก ระบุรายละเอียดสนับสนุนได้บ้างแต่ไม่มากนัก	ฟังไม่ค่อยได้ จับใจความไม่ได้ ไม่สามารถระบุรายละเอียดได้

ตารางที่ 8 เครื่องมือการให้คะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษประกอบด้วย 5 เกณฑ์ เกณฑ์ละ 3 ระดับคุณภาพ (ต่อ)

3	ความสามารถในการฟังแล้วแสดงความคิดเห็น	ฟังด้วยความเข้าใจ สามารถพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้ดี	ฟังด้วยความเข้าใจ ส่วนมาก พูดแสดงความคิดเห็นได้น้อย	ฟังด้วยความเข้าใจ น้อยมาก ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้
4	ความสามารถในการถ่ายโอนเป็นข้อความของตนเอง	ฟังแล้วนำมาสรุปเป็นข้อความของตนเองได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์	ฟังแล้วนำมาสรุปได้พอสมควร แต่ยังขาดรายละเอียดสำคัญบ้าง	ฟังแล้วนำมาสรุปได้น้อยมาก หรือไม่สามารถพูดเป็นข้อความของตนเอง
5	ความรู้ด้านคำศัพท์	ฟังแล้วระบุคำศัพท์และนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ฟังแล้วระบุคำศัพท์ได้บ้างพอสมควร นำไปใช้ได้ถูกต้องพอสมควร	ฟังแล้วไม่สามารถระบุคำศัพท์ได้ บอกความหมายได้น้อยมาก

2.3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นเองเพื่อการประเมินความสามารถในการพูดหลังจากที่นักเรียนได้เรียนจบในแต่ละแผน โดยการสังเกตจากความสามารถในการพูดขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมบทบาทสมมติ และการศึกษานอกสถานที่ในชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่วนเกณฑ์ที่ใช้ประเมินความสามารถในการพูด ผู้วิจัยปรับมาจากเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการสื่อสารของ Schulz (The Schulz Communicative Scale) และ The Foreign Service Institute Scale และ Bartz Scale โดยเกณฑ์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและได้ปรับแก้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว กำหนดให้คะแนนเต็มเท่ากับ 30 คะแนน โดยแบบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านแรกด้านการใช้คำศัพท์ ด้านที่สองคือด้านความถูกต้องทางไวยากรณ์ ด้านที่สามคือ ด้านความคล่องแคล่ว ด้านที่สี่คือด้านความสามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจ และด้านที่ห้าคือด้านความพยายามในการสื่อสาร ซึ่งสามารถแสดงระดับคุณภาพจัดตามช่วงคะแนนดังนี้

คะแนน

22.5 – 30.00

คุณภาพ

ดีมาก

15.00 - 22.49

ดี

7.50 - 14.99

พอใช้

ต่ำกว่า 7.49

ต้องปรับปรุง

ตารางที่ 9 เครื่องมือในการให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษประกอบด้วย 5 เกณฑ์
เกณฑ์ละ 4 ระดับคุณภาพ

	เกณฑ์	คุณภาพ			
		4	3	2	1
		100%	80%	60%	>40%
1	การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ และมีความหลากหลาย	ใช้คำศัพท์ได้เป็นส่วนมาก	ใช้คำศัพท์ได้พอใช้และใช้ซ้ำบ้าง	ใช้คำศัพท์ได้อย่างจำกัด ซ้ำๆ
2	ความถูกต้องทางไวยากรณ์	ใช้คำพูดตามโครงสร้างทางภาษาได้ถูกต้องแทบไม่มีที่ผิดเลย	ใช้คำพูดตามโครงสร้างทางภาษาผิดเล็กน้อย	ใช้คำพูดตามโครงสร้างทางภาษาผิดบ้าง	ใช้คำพูดตามโครงสร้างทางภาษาผิดมาก
3	ความคล่องแคล่ว	พูดได้อย่างสบายและราบรื่นเป็นธรรมชาติ ไม่มี ความลังเล	พูดได้ราบรื่นเป็นส่วนใหญ่ มีความลังเลเล็กน้อย	พูดตะกุกตะกักบ้าง บางประโยคไม่สมบูรณ์ มีความลังเลอยู่บ้าง	พูดตะกุกตะกัก ไม่ปะติดปะต่อกัน มีความลังเลบ่อย

ตารางที่ 9 เครื่องมือในการให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษประกอบด้วย 5 เกณฑ์ เกณฑ์ละ 4 ระดับคุณภาพ (ต่อ)

4	ความสามารถ พูดให้คนอื่น เข้าใจ	ผู้ฟังสามารถ เข้าใจสิ่งที่พูด ทั้งหมด	ผู้ฟังสามารถ เข้าใจสิ่งที่พูด เป็นส่วนใหญ่	ผู้ฟังสามารถ เข้าใจสิ่งที่พูด บ้าง	ผู้ฟังสามารถ เข้าใจสิ่งที่พูด เพียงเล็กน้อย
5	ความพยายาม ในการสื่อสาร	มีความ กระตือรือร้น มากใช้ท่าทาง ช่วยและสบตา ผู้ฟังตลอด	มีความ กระตือรือร้น ใช้ ท่าทางช่วยและ สบตาผู้ฟังเป็น ส่วนใหญ่	มีความ กระตือรือร้น บ้าง ใช้ท่าทาง ช่วยและสบตา ผู้ฟังเพียง เล็กน้อย	มีความ กระตือรือร้น น้อย แทบไม่ รู้จักใช้ท่าทาง ช่วยและไม่ สบตาผู้ฟัง

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.3.1 แบบทดสอบทักษะการฟังก่อนและหลังการใช้บทเรียนที่เน้นวัดความรู้ในเนื้อหา
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยให้นักเรียนได้ฟังเนื้อหาเกี่ยวกับอำเภอเชียงดาว ซึ่งเป็นสถานที่
ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ แล้วให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง แบบทดสอบทักษะการ
ฟังได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและในการประเมินทักษะการฟังมีผู้เชี่ยวชาญร่วมประเมิน 3
คนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนชุดเดียวกับการประเมินความสามารถทางการฟังหลังเรียน

2.3.2 แบบทดสอบทักษะการพูดก่อนและหลังการใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยให้นักเรียนสร้างบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์น้อยและผู้ประเมินเป็น
นักท่องเที่ยวและให้นักเรียนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอเชียงดาว ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์
ในอำเภอเชียงดาว แบบทดสอบทักษะการพูดได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและในการประเมิน
ทักษะการพูดมีผู้เชี่ยวชาญร่วมประเมิน 3 คนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนชุดเดียวกับการประเมิน
ความสามารถทางการพูดหลังเรียน

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ในเรื่องของการ
พัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีการบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาในการจัดการการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนที่มีการบูรณาการภาษาอังกฤษ 105
และเนื้อหาวิชาในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ๖๖๐
ดังต่อไปนี้

1. ลงพื้นที่เพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของ
คนในท้องถิ่น การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ชนเผ่า และสำรวจความ

ต้องการและความสนใจของคนในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็น ครู ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ใหญ่บ้าน เยาวชนและคนในท้องถิ่นนั้นๆ เกี่ยวกับหัวข้อของเนื้อหา และลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าว หลังจากนั้นจัดทำแบบสอบถามความต้องการและความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนโดยการบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการสร้างบทเรียนและแผนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทสถานการณ์ภายในนั้นๆ

2. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน แนวดำเนินการ การวัดผลประเมินผลและการติดตามผล ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และคำอธิบายหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ศึกษาแนวคิด แนวการสอน หลักสำคัญและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา โดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ รายงานการวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. ศึกษาหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ แผนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนที่พัฒนาขึ้น

5. สร้างแบบทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาวิชา และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงความรู้ทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น

6. นำบทเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ก่อนนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้ในการสร้างแผนการสอนต่อไป

7. สร้างแผนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม สำหรับเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองเพื่อให้เนื้อหาสอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ของพื้นที่นั้นๆ โดยยึดข้อมูลจากการสำรวจความต้องการและความสนใจของคนในพื้นที่เป็นหลัก ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับระดับภาษาของเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถทางภาษา 106
นักเรียน

8. จัดทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งยึดแนวการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนเนื้อหาวิชา ซึ่งเน้นการให้ข้อมูลที่นักเรียนเข้าใจได้ มีการปรับระดับภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถทางภาษาของนักเรียน และการสร้างบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้ง่ายขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนเนื้อหาวิชาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ โดยผู้วิจัยได้ใช้สื่อวิดีโอ มัลติมีเดียทาง social media online ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่นักเรียนให้ความสนใจและเป็นประโยชน์ให้นักเรียนได้นำผลงานที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำหรือปฏิบัติจริง นอกจากนั้นยังบูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเข้าไว้ในแต่

หน่วยการสอน ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบสถานการณ์จำลอง และการสอนแบบใช้สถานการณ์จริง

สำหรับขั้นตอนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการสอนของ Short (1994) 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นขั้นตอนก่อนเข้าสู่การนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียน ทั้งนี้จุดประสงค์ของขั้นนี้คือสร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ก่อนจะเริ่มเรียนเนื้อหาที่ผู้สอนต้องการจะสอนต่อไป

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะทบทวนคำศัพท์เดิม สอนคำศัพท์ใหม่ ที่จะปรากฏในเนื้อหา ให้โครงสร้างความรู้ด้านภาษา และโครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหาใหม่รวมทั้งสอนกลวิธีต่างๆ ที่ใช้ในการอ่าน

3. ขั้นการฝึก (Practice) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการฟัง-พูดเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนมา

4. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Application) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้เรียนนำความรู้จากสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ โดยการทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเช่น สถานการณ์จำลอง สถานการณ์จริง และสถานการณ์ที่ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

9. หลังจากสร้างแผนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ก่อนนำไปแก้ไขปรับปรุงเพื่อใช้ในการดำเนินการทดลองสอนและเก็บรวบรวมข้อมูล

10. นำบทเรียนภาษาอังกฤษ และแผนการสอนที่มีออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนไปอบรมให้กับครูภาษาอังกฤษโรงเรียนเชียงดาววิทยาคม โดยมีการประเมินความรู้เกี่ยวกับบทเรียนหลังการอบรมดังกล่าว

11. นำแบบทดสอบที่ได้ออกแบบแล้วในข้อ 5 ไปทดสอบความรู้ก่อนเรียนเกี่ยวกับด้านเนื้อหาวิชา และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงความรู้ทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น

12. ทำการสอนร่วมกับครูภาษาอังกฤษที่ผ่านการอบรมตามแผนการสอนแบบบูรณาการภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาการจัดการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยระยะเวลาในการสอนทั้งสิ้น 24 สัปดาห์ ระหว่างการสอนมีการประเมินประสิทธิภาพของแผนโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีการปรับแผนให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริงในแต่ละครั้ง รวม 107 ได้ทำการจดบันทึกข้อมูลที่เป็นประโยชน์รวมถึงข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อนำไปใช้ปรับแผนการสอน...
คาบเรียนต่อไปให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

13. หลังจากสอนเสร็จ ทำการประเมินความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะฟัง-พูดของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่ทำการสลับตัวเลือก

14. นำคะแนนหลังเรียนที่ได้มาเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน หาค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการและความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละข้อมูลเพื่อจัดอันดับความคิดเห็น
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินบทเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเชิงสถิติ
3. วิเคราะห์ความสามารถทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม